

”سچی وئشٹو آرقات سدا گٹل گمراہک“

آج باپ دادا مالہا بناء رہي ٿي. ڪوٺسي مالہا؟ ھرايڪ سريشت آتما ڪي سريشت گُٺون ڪي مالہا بناء رہي ٿي ڪيونڪ باپ دادا ڄاڻي ھئ ڪ سريشت باپ ڪي ھرايڪ سريشت بچي ڪي اپني اپني وئشينا ھئ. اپني اپني گُٺ ڪي آڌار سين سنڱر يگ ۾ سريشت پراڻو پاءِ رہي ھئ. باپ دادا آج وئشيش پيادي گروپ ڪي گُٺون ڪو ڊيڪ رہي ٿي. چاهي پرشارت ۾ لاسٽ گروپ ڪها جائينگا ليڪن انھون ۾ پي وئشيش گُٺ ضرور ھئ. اوڙ وھي وئشيش گُٺ اُن آتمائون ڪو باپ ڪا بنبي ۾ وئشيش آڌار ھئ. تو باپ دادا پھلي نمبر سين لاسٽ نمبر تڪ نھين گئي. ليڪن لاسٽ سين فرست تڪ گُٺ ڏيڪا. بلڪل لاسٽ نمبر ۾ پي گُٺوان ٿي. پرماتر سننان، اوڙ ڪوئي گُٺ نہ ھو يھ ھو نھين سڪتا. اُسي گُٺ ڪي آڌار سين ھين برھمڻ جيون ۾ جي رہي ھئ آرقات زنده ھئ. ڊراما انوسار اُسي گُٺ نين ھين اونچي تي اونچي باپ ڪا بچا بنيا ھئ. اُسي گُٺ ڪي ڪارڻ ھين پريو پسند بني ھئ. اس ليئي گُٺون ڪي مالہا بناء رہي ٿي. اُسي ھين ھر برھمڻ آتما ڪي گُٺ ڏيڪي سين سريشت آتما ڪا پاءِ سھج اوڙ ستم ھين ھونگا ڪيونڪ گُٺون ڪا آڌار ھئ ھين، سريشت آتما. ڪئين آتمائين گُٺ ڪو ڄاڻي ھوئي پي جنر جنر ڪي گندگي ڪو ڏيڪي ڪي اُپياسي ھوني ڪي ڪارڻ گُٺ ڪو نہ ڊيڪ اوڱڻ ھين ڏيڪتي ھئ. ليڪن اوڱڻ ڪو ڏيڪنا، اوڱڻ ڪو ڌارڻ ڪرنا اُسي ھين پوڻ ھئ جئسي اسٽول ۾ اشد پوچن پان ڪرنا. اسٽول پوچن ۾ اگر ڪوئي اشد پوچن سويڪار ڪرتا ھئ تو پوڻ محسوس ڪرتي ھو نان! لڪتي ھو نان ڪ کان پان ڪي ڌارڻا ۾ ڪمزور ھون. تو پوڻ سمجھتي ھو نان! اُسي اگر ڪسي ڪا اوڱڻ اٿوا ڪمزوري سِير ۾ ڌارڻ ڪرتي ھو تو سمجھو اشد پوچن ڪاني والي ھو. سچي وئشٹو نھين، وئشٹو ونسي نھين. ليڪن رام ڪي سنا ھو جائينگي. اس ليئي سدا گُٺ گرھڻ ڪرني والي گُٺ مورت بنو.

باپ دادا آج بچون ڪي چترائي ڪي ڪيل ڊيڪ رہي ٿي. ياد آرهي ھئ نان اپني ڪيل! سڀ سين بڙي بات دوسري ڪي اوڱڻ ڪو ڏيڪنا، ڄاڻنا اسڪو بهت ھوشيار ڪي سمجھتي ھئ. اسڪو ھين ناليجفل سمجھ لپتي ھئ. ليڪن ڄاڻنا آرقات بدلنا. اگر ڄاڻا پي، دو گھري ڪي ليئي ناليجفل پي بن گئي، ليڪن ناليجفل بن ڪر ڪيا ڪيئا؟ ناليج ڪو لائيت اوڙ مائيت ڪها ڄاتا ھئ، ڄان تو ليئا ڪ يھ اوڱڻ ھئ ليڪن ناليج ڪي شڪتي سين اپني وا دوسري ڪي اوڱڻ ڪو پسر ڪيئا؟ پريورتن ڪيئا؟ بدل ڪي وا بدلا ڪي ڊڪايا وا بدلا ليئا؟ اگر ناليج ڪي لائيت، مائيت ڪو ڪاريہ ۾ نھين لايا تو ڪيا اسڪو ڄاڻنا ڪھينگي، ناليجفل ڪھينگي؟ سواءِ ناليج ڪي لائيت. مائيت ڪو يوڙ ڪرني ڪي وھ ڄاڻنا اُسي ھين ھئ جئسي دواپر يگي شاسترواديون ڪو شاسترون ڪي ناليج ھئ. اُسي ڄاڻني والي سين اوڱڻ ڪو نہ ڄاڻني والي بهت اچي ھئ. برھمڻ پريوار ۾ آپسر اُسي آتمائون ڪو ھسي ۾ ”ٻڌو“ سمجھ لپتي ھئ. آپسر ڪھتي ھو نان ڪ تر تو ٻڌو ھو. ڪچ ڄاڻني نھين ھو. ليڪن اس بات ۾ ٻڌو بننا اچا ھئ. نہ اوڱڻ ڏيڪينگي نہ ڌارڻ ڪرينگي، نہ واڻي دواران ورنن ڪر

پرچنتن ڪرني ڪي لسٽ ۾ آئيني. اوڳ ڪچڙا هٿ نان. اَگر ديڪتي پي هو تو ماستر گيان سوريه بن ڪچڙي ڪو جلائي ڪي شڪتي هٿ، تو شپ چنتڪ بنو. ٻڌي ۾ ذرا پي ڪچڙا هونگا تو شڏ باپ ڪي ياد ٿڪ نهين سڪينگي. پراپتي ڪر نهين سڪينگي. گندگي ڪو ڌارڻ ڪرني ڪي ايڪ وار عادت ڊال دي تو وار وار ٻڌي گندگي طرف نه چاهتي پي جاتي رهينگي. اؤر رزلت ڪيا هونگي؟ وه نچرل سنسڪار بن جائينگي. ڦر اُن سنسڪارون ڪو پريورتن ڪرني ۾ محنت اؤر سميه لڳ جاتا هٿ. دوسري ڪا اوڳ ورنن ڪرنا اَرڻات سِير پي پرچنتن ڪي اوڳ ڪي وشپوت هونا هٿ. ليڪن يه سمجهتي نهين هو، دوسري ڪي ڪمزوري ورنن ڪرنا، اُپني سماني ڪي شڪتي ڪي ڪمزوري ظاهر ڪرنا هٿ. ڪسي پي آتما ڪو سدا گڻ مورت سين ديو. اَگر ڪسڪي ڪوئي ڪمزوري هٿ پي، مريادا ڪي وپريت ڪاريه هٿ تو باپ دادا ڪي نمت بنائي هوئي سِيرير ڪورٽ ۾ لائو. خد هين وڪيل اؤر جج نهين بن جائو. پائي پائي ڪا نانا پوڻ وڪيل جج بن جاتي هو اِس ليئي پائي پائي ڪي درشتي ٿڪ نهين سڪتي. ڪيس داخل ڪرني ڪي منع نهين هٿ ليڪن ملاوت اؤر خيانت نهين ڪرو. جتنا هو سڪي شپ پاونا سين اِشارا دي دو. نه اُپني من ۾ رڪو اؤر نه اؤرون ڪو من مئاپو هوني ۾ وگهن روپ بنو. تو چترائي ڪا ڪيل ڪيا ڪرتي هٿ؟ جس بات ڪو سمانا چاهيئي اُسڪو ڦهلانتي هٿ، اؤر جس بات ڪو ڦهلانا چاهيئي اُسڪو سماءِ ديتي هٿ ڪ يه تو سپ ۾ هٿ. تو سدا سِير ڪو اَشڌي سين دؤر رڪو. منسا ۾، چاهي واڻي ۾، ڪرم ۾ وا سنهنڌ سمپر ڪ ۾ اَشڌي، سنگر يگ ڪي سریشٽ پراپتي سين وچچت بناءِ دينگي. سميه بيت جائينگا. ڦر ”پانا ٿا“ اِس لسٽ ۾ ڪرا هونا پرينگا. پراپتي سوروپ ڪي لسٽ ۾ نهين هونگي. سرو خزانون ڪي مالڪ ڪي بالڪ اؤر اُپراپتي والون ڪي لسٽ ۾ هو يه اُچا لگينگا؟ اِس ليئي اُپني پراپتي ۾ لڳ جائو. شپ چنتڪ بنو. ڪسي پي پرڪار ڪي وڪارون ڪي وشپوت هو اُپني اَلتي هوشباري نهين ڊڪائو. يه اَلتي هوشباري اَب اَلپڪال ڪي ليئي اُپني ڪو خوش ڪر لينگي وا اَنسي ساڻي پي آپڪي هوشباري ڪي گيت گاتي رهينگي ليڪن ڪرم ڪي گتي ڪو پي سمرت ۾ رڪو. اَلتي هوشباري اَلتا لتڪائينگي. اُپي اَلپڪال ڪي ليئي ڪام چلاني ڪي هوشباري ڊڪائينگي، اِننا هين چلاني ڪي بجاءِ چلانا پي پرينگا. ڪئين اَنسي هوشباري ڊڪاتي هٿ ڪ باپ دادا ديدِي دادِي ڪو پي چلاءِ لينگي. يه سپ طريقي آتي هٿ. اَلپڪال ڪي اَلتي پراپتي ڪي مناءِ پي ليئا، چلاءِ پي ليئا ليڪن پايا ڪيا اؤر گنوايا ڪيا! دو تين ورش نام پي پاءِ ليئا ليڪن اَنيڪ جنمون ڪي ليئي سریشٽ پد سين نام گنواءِ ليئا. تو پانا هوئا يا گنوانا هوئا؟

اؤر چترائي سَناوين؟ اَنسي سميه پر ڦر گيان ڪي پائنٽ يوڙ ڪرتي هٿ ڪ اُپي پر تڪيه ڦل تو پاءِ لو پوشيه ۾ ديڪا جائينگا. ليڪن پر تڪيه ڦل اُتي اِندريه سُڪ سدا ڪا هٿ، اَلپڪال ڪا نهين. ڪتنا پي پر تڪيه ڦل ڪاني ڪا چئلينج ڪري ليڪن اَلپڪال ڪي نام سين اؤر خوشي ڪي سات سات بيچ ۾ اَسنتشتا ڪا ڪانتا ڦل ڪي سات ضرور کاتي رهينگي. من ڪي پرسنتا وا سنشتتا اَنپو نهين ڪر سڪينگي. اِس ليئي اَنسي گرتي ڪلا ڪي ڪلابازي نهين ڪرو. باپ دادا ڪو اَنسي آتمائون پر ترس هوتا هٿ، بنني ڪيا آئي اؤر بن ڪيا رهي هٿ! سدا يه

لڪش رکڻ جو ڪرم ڪر رها هون ڇهه ڀريو پسند ڪرم هئ؟ باپ نين آپڪو پسند ڪيئا تو
 بچون ڪا ڪام هئ، هر ڪرم باپ پسند، ڀريو پسند ڪرنا. جيئي باپ گڻ مالهاڻين گلي ۾
 پهتائي هئ وئسي گڻ مالها پهنو، ڪنڪڙون ڪي مالها نهين پهنو. رتنون ڪي پهنو. اچا.
اٿسي سدا مڻ مورت، سدا ڀريو پسند، سدا سچي وئشٽو، وشنو ڪي راجيہ آڌڪاري،
سدا شپ پاونا دواران پائي پائي ڪي درشتي ۾ سهج استت هوني والي، سدا مڻ گمراھڪ
درشتي والي، اٿسي سدا باپ ڪي سمان بنني والي، سمپ رتنون ڪو باپ دادا ڪا
يادپيار اوڙ نمستي.

ڀارڻيون ڪي ساڻ:-

1- اونچي تي اونچي باپ ڪي بچي، مٽي ۾ ڪيلني ڪي بجاء

آتي اندريہ سُڪ ڪي جهولي ۾ جهولو

سدا اپني ڪو سرو پراپتي سورپ اٿيو ڪرتي هو؟ پراپتي سورپ اڙتات آتي اندريہ
 سُڪ ڪي جهولي ۾ جهولني والي. سدا ايڪ باپ دوسرا نه ڪوئي... اٿسي ساڻ ڪا اٿيو
 ڪرينگي. جب باپ سرو سنڀڏون سين اپنا بن ڳيا تو سدا باپ ڪا ساڻ چاهيئي نان! ڪتني
 پي بڙي پرستتي هو، پهاڙ هو ليڪن آپ باپ ڪي ساڻ ساڻ اوڀر اڙتي رهو تو ڪي پي
 رُڪينگي نهين. جيئي پلين ڪو پهاڙ نهين روڪ سگهي. پهاڙ ڀر چڙهني والون ڪو بهت
 محنت ڪرني پرتي ليڪن اڙني والي اُسي سهج هين پار ڪر ليتي. اٿسي ڪئسي پي بڙي
 پرستتي هو، باپ ڪي ساڻ اڙتي رهو تو سيڪنڊ ۾ پار هو جائينگي. ڪي پي جهولي سين
 نيچي نهين آڻو، نهين تو مٿي هو جائينگي. مٿي ڦر باپ سين ڪئسي مل سگهي! بهت
 ڪال الڳ رهي آبي ميلا هون ٿا تو مناني والي مٿي ڪئسي هونگي. باپ دادا هرايڪ بچي ڪو
 ڪل ڪا دپڪ، نمبرون بچا ديڪنا چاهتي هئ. اگر وار وار مٿي هونگي تو سوچ هوني ۾ ڪتنا
 ٿاڻيهر ويسٽ هونگا؟ اس ليئي سدا ميلي ۾ رهو. مٽي ۾ پانو ڪيون رکتني هو! اٿني سرپشت
 باپ ڪي بچي اوڙ مٿي، تو ڪوئن مانينگا ڪ ڇهه اس اونچي باپ ڪي بچي هئ! اس ليئي
 بيتي سو بيتي. جو دوسري سيڪنڊ بيتا وه سماپت. ڪوئي پي پرڪار ڪي الجهن ۾ نهين
 آڻو. سو چننن ڪرو، پر چننن نه سونو، نه ڪرو، يهي مٿا ڪرتا هئ. آبي سين ڪوئشچن مارڪ
 سماپت ڪر بندي لڳا دو. بندي بن بندي باپ ڪي ساڻ اڙ جاڻو. اچا.

2- فرصت ۾ رهندي والي آتمائون ڪي شيوا پي فرصت سين ڪرو تو سڻلنا ملينگي

وانپرستي جنهن ڪو سدا فرصت هئ، جو رٿاڀرد هئ، اُنڪي شيوا ڪي ليئي ٿوري
 محنت ڪرني پرينگي، وي صرف ڪارڊ بانٽني سين نهين آئينگي. فرصت والون ڪي شيوا
 پي فرصت اڙتات سميه ديڪر ڪرني پرينگي ڪيونڪ وي اپني ڪو وانپرستي هوني ڪي
 ڪارڻ اٿيو سمجهتي هئ. انهن اٿيو ڪا ايمان هون هئ اس ليئي اُنڪي شيوا ڪي
 ليئي ٿورا زياده سميه دينا پري اوڙ طريقا پي مٽرتا ڪا، سنيه ملن ڪا هو. سمجهاني ڪا
 نهين. مٽرتا ڪي ناتي سين انهن ڪو ملو. اٿسي نهين سٺائو ڪ ڇهه بات آپ نهين ڄاڻتي

هو، مٺن ڄانتا هون. اُنيوُ ڪي لين ڏين ڪرو. اُنڪي بات ڪو سُنو تو سمجھينگي يهه همين رڳارڊ ڏيتي هئ. ڪسي ڪو پي سمپ لاني ڪي ليئي اُنڪي وشيشتا ڪا ورنن ڪرو ڦر اُنهيَن اُپنا اُنيوُ سَناڪر سمپ لي آئو. اَگر ڪهينگي ڪورس ڪرو، ڳيان سُنو تو نهين سُنينگي اِس ليئي اُنيوُ سَناو. باپ دادا ڪو اُپي اُتسي وانپرسٿيون ڪا گُلدستا پيٽ ڪرو. اُنهيَن مَترتا ڪي ناتي سين سهيوگي بناڪر ٻُلاو.

3- نِرمان بنو تو نو نِرمان ڪا ڪرتويه آگي ٻڌتا رهينگا

سدا اُپني ڪو شيوا ڪي نِمت بني هوئي شيوا ڪا شرنگهار سمجھ ڪر چلتي هو؟ شيواڌاري ڪي مکيه وشيشتا ڪُونسي هئ؟ شيواڌاري اَرقاٽ نِرمان ڪرني والي سدا نِرمان. نِرمان ڪرني والي اُور نِرمان رهنِي والي. نِرمانتا هين شيوا ڪي سڦلتا ڪا ساڌن هئ. نِرمان بنني سين سدا شيوا ۾ هلڪي رهينگي. نِرمان نهين، مان ڪي اِچا هئ تو بوجهه هو ڄاينگا. بوجهه والا سدا رُڪينگا. تيور نهين ڄا سکتا اِس ليئي نِرمان هئ يا نهين اُسڪي نِشاني هلڪا هونگا. اَگر ڪوئي پي بوجهه اُنيوُ هوتا هئ تو سمجھو نِرمان نهين هئ.

4- سڄي روحاني شيواڌاري اَرقاٽ سرو سَنڀڌون ڪي اُنيوتي ايڪ باپ سين

ڪرني اُور ڪراني والي

سرو سَنڀڌ ايڪ باپ سين هئ، باپ سدا سنمڪ ۾ حاضر حاضر هئ، اُتسا اُنيوُ هوتا هئ؟ تمهين سين ڪائون، تمهين سين بئئون، تمهين سين سئون.... اِسڪا اُنيوُ هوتا هئ نان؟ باپ هين سڄا مَتر بن ڳيا تو اُورون ڪو مَتر بناني ڪي ضرورت هين نهين. جو سَنڀڌ چاهيئي اُس سَنڀڌ سين باپ دادا سدا سنمڪ ۾ حاضر ناظر هئ. تو سِڪيڪ اَرقاٽ سرو سَنڀڌون ڪا رس ايڪ باپ سين اُنيوُ ڪرني والي. اِسڪو ڪها جاتا هئ سڄي شيواڌاري. سِير ۾ هونگا تو اُورون ڪو پي اُنيوتي ڪرا سڪينگي. اَگر نِمت بني هوئي آتمائون ۾ ڪوئي پي رسنا ڪي ڪمي هئ تو اُني والي آتمائون ۾ پي وه ڪمي ره ڄاينگي. تو سرو رسائون ڪا اُنيوُ ڪرو اُور ڪراو. اِچا. اوم شانتِي.

وردان - ڳيان خزاني دواران مُڪتي جيون مُڪتي ڪا اُنيوُ ڪرني والي

سرو ٻنڌن مُڪت پو

ڳيان رتنون ڪا خزانا سڀ سين سریشٽ خزانا هئ، اِس خزاني دواران اِس سميه هين مُڪتي جيون مُڪتي ڪي اُنيوتي ڪر سکتي هو. ڳياني تو آتما وه هئ جو ڏک اُور اُشانتني ڪي سڀ ڪارڻ سماپت ڪر، اُنیکا اُنیک ٻنڌونون ڪي رسيون ڪو ڪاٽ ڪر مُڪتي وا جيون مُڪتي ڪا اُنيوُ ڪري. اُنیک وِٿرت سنڪلپون سين، وِڪلپون سين اُور وِڪرمون سين سدا مُڪت رهنا، يهي مُڪت اُور جيون مُڪت اوستا هئ.

سلوگن - وشو پريورتڪ وه هئ جو اُپني شڪتیشالي وِرتيون سين

وايومنڊل ڪو پريورتن ڪر دي.